

[Lone Dybkjær.]

ikke er kommet til at fungere så hensigtsmæssigt, som man regnede med. Bl. a. kan man jo pege på, at der er en række problemer, der gør, at private virksomheder overhovedet ikke har ønsket at leje sig ind på Hørsholmcentrets arealer. Jeg synes, en fornuftig løsning ville være, hvis den bestyrelse, der er for centret, i samarbejde med de institutioner, der er derude, og eventuelt andre prøver på at finde frem til, hvad der er i vejen, således at man kan få en fornuftig revision.

Kristine Hløberg (SF):

Hørsholmcentret har jo aldrig været vores specielle kæledægge, kan man sige; vi har alle dage være en lille smule betænkelige ved disse store ambitiøse planer. Men det synes at være meget fornuftigt, hvis man skal revidere loven, at det så bliver på grundlag af en virkelig undersøgelse af, hvad disse arealer kan bruges til. Jeg vil i denne forbindelse på det bestemteste advare mod, at man på nogen måde spekulerer i at afhænde dem. Hvad staten har sat sig på, kan måske bruges på en fornuftig måde, hvis man tænker sig godt om, en anden gang; det er ikke sikkert, at det sker lige her og nu. Jeg synes, revisionen skal ske på grundlag af et virkelig grundigt og gennemtænkt arbejde.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig forslaget om at ophæve § 5, men vi vil også gerne samtidig knytte til, at vi forventer, at ministeren ikke bare lader stå til, men virkelig arbejder på at komme med en afgørelse, så snart den foreligger.

Der tales om de glade 1960ere og forkert disponering. Jeg kunne godt have lyst til at sige, at havde vi brugt det noget mere og stillet det mere til rådighed for private, sådan at vi virkelig ofrede noget på forskning også på det tekniske område, så kunne vi måske have klaret os bedre i dag.

Freddy Madsen (DKP):

Det er vores overbevisning, at de penge, som er anvendt til Hørsholmcentret, kunne have været anvendt bedre til forskning på andre områder, men vi er enige i problemstillingen, at man må have en undersøgelse

af tingene, før man reviderer loven, og derfor kan vi gå ind for forslaget.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal takke for de positive bemærkninger. Flere af ordførerne har været inde på, at man var enig i, at det nok ikke var tidspunktet for en revision af loven, men at man på den anden side ikke gerne så den udsendt på uvis tid, og jeg skal derfor citere fra bemærkningerne til lovforslaget, hvor der står:

„Centret er blevet til i en udpræget vækstperiode, men de seneste års økonomiske situation har ikke fremmet dets udvikling. Den lovbestemte indkøringsperiode — 1970-71 til 1975-76 — er i sig selv meget kort, og den økonomiske udvikling har yderligere medført, at erfaringsgrundlaget for fremsættelse af forslag til ændringer af loven forekommer utilstrækkeligt.

Det er derfor mest naturligt at foreslå lovens revisionsbestemmelse ophævet, idet lovforslaget vil blive fremsat, så snart der foreligger fornødent grundlag for at tage stilling til, hvordan centrets faciliteter bedst kan nyttiggøres for samfundet, til hvilke formål og på hvilke vilkår det kan ske.“

Det understreger jo meget klart, at vi også i undervisningsministeriet ikke har tænkt os, at denne sag bare skal ligge, men at vi finder den forløbne periode for kort til at bedømme, om dette center har været en fiasko, eller om det er kommet ind i en uheldig periode, hvor vi i virkeligheden ikke har rimeligt grundlag for en egentlig bedømmelse.

Bertel Haarder (V):

Blot en bemærkning om de glade 1960ere. Der blev holdt et langt foredrag her om de rædselsfulde ting, man gjorde i de glade 1960ere. Det er noget, man så tit hører, og nu vil jeg for en gangs skyld protestere mod det.

Hvad er det for noget snak med de glade 1960ere? Vi var ikke halvt så rige i 1960erne, som vi er her i 1970erne. Hvad var 1960erne? Det var dengang, man havde halvdelen af den hospitalskapacitet, man har nu, halvdelen af de universiteter, vi har, en tredjedel af de daginstitutionspladser, vi har i dag osv., osv. Det var dengang, de